

To

άρθρο που ακολουθεί δημοσιεύθηκε στην κυπριακή εφημερίδα «Φιλελεύθερος». Εδώ στο ελλαδιστάν ασχολούμαστε με εκλογές και όχι με τον ελληνισμό. Η ελληνική γλώσσα είναι προφανώς κάτι δευτερεύον και έτσι ουδείς ασχολήθηκε στα ελλαδικά ΜΜΕ με το σημαντικότερο θέμα στο οποίο αναφέρεται το άρθρο.

ΔΕΕ

Μια πατρίδα που δεν χάθηκε

Πραγματοποιήθηκε η 12η Ολυμπιάδα Ελληνικής Γλώσσας στη Μαριούπολη

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ

Πραγματοποιήθηκε στις 23 - 25 Απριλίου 2012 στη Σχολή Ελληνικής Φιλολογίας του Κρατικού Πανεπιστημίου Μαριούπολης ο **12ος πανουκρανικός διαγωνισμός για την ελληνική γλώσσα. Με απόφαση του Υπουργείου Παιδείας και Επιστήμης, Νεολαίας και Αθλητισμού της Ουκρανίας, το Κρατικό Πανεπιστήμιο Μαριούπολης ορίζεται για δωδέκατη συνεχόμενη χρονιά έδρα διεξαγωγής του διαγωνισμού αυτού, γεγονός που επιβεβαιώνει τον ηγετικό ρόλο του στην ανάπτυξη και τη διάδοση των ελληνικών σπουδών στην Ουκρανία, και στην προβολή της ελληνικής παιδείας στο εξωτερικό.**

Στο διαγωνισμό έλαβαν μέρος **οι καλύτεροι ελληνομαθείς φοιτητές της Ουκρανίας** προερχόμενοι από το Εθνικό Πανεπιστήμιο του Κιέβου «Ταράς Σεβτσένκο», το Εθνικό Γλωσσολογικό Πανεπιστήμιο του Κιέβου, το Σλαβικό Πανεπιστήμιο του Κιέβου, το Εθνικό Πανεπιστήμιο της Οδησσού «Ι.Ι. Μέτσνικωφ», το Εθνικό Ταυρικό Πανεπιστήμιο «Β.Ι. Βερνάτσκι» στη Συμφερούπολη της Κριμαίας και το Κρατικό Πανεπιστήμιο Μαριούπολης στην Αζοφική.

Συνοψίζοντας τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, ο πρύτανης του Κρατικού Πανεπιστημίου Μαριούπολης και επίτιμος πρόξενος της Κυπριακής Δημοκρατίας στη Μαριούπολη καθηγητής Κωνσταντίνος Μπαλαμπάνωφ σημείωσε το υψηλό επίπεδο των γνώσεων και το ιδιαίτερο ενδιαφέρον που εκδηλώνουν οι φοιτητές για την εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας και του πολιτισμού.

Σε όλους τους συμμετάσχοντες στο διαγωνισμό απονεμήθηκαν διπλώματα και δώρα από μέρους του Κρατικού Πανεπιστημίου Μαριούπολης, της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων της Ουκρανίας, του Ελληνικού Συλλόγου της Μαριούπολης, και οι νικητές του διαγωνισμού, όπως και τα προηγούμενα έτη, έλαβαν χρηματικά έπαθλα από το **Ίδρυμα Α. Γ. Λεβέντη**. Φέτος την πρώτη θέση κατέλαβε η φοιτήτρια του Κρατικού Πανεπιστημίου Μαριούπολης Κριστίνα Γαϊτάν, τη δεύτερη η φοιτήτρια του ιδίου Πανεπιστημίου Βικτώρια Κράβτσενκο, και την τρίτη η φοιτήτρια του Εθνικού Πανεπιστημίου της Οδησσού «Ι.Ι. Μέτσνικωφ» Αναστασία Πράβεντα.

Είναι η τέταρτη χρονιά που το Ίδρυμα Α.Γ. Λεβέντη αθλοθετεί βραβεία για τους νικητές της πανουκρανικής ολυμπιάδας για την ελληνική γλώσσα. Τα βραβεία αυτά αποτελούν κίνητρο ώστε οι καλύτεροι σπουδαστές να ασχοληθούν με την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας και να στραφούν προς τις ελληνικές σπουδές. Αποτελούν επίσης επιβράβευση για όσους έχουν ήδη στραφεί προς τις ελληνικές σπουδές και έχουν αφιερώσει χρόνο και φροντίδα για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Είναι γεγονός ότι η γνώση της ελληνικής γλώσσας εκτιμάται ιδιαίτερα στην Ουκρανία ως εφόδιο που ανοίγει στους νέους τον κόσμο του ελληνικού

πολιτισμού και τους επιτρέπει να έλθουν σε επαφή με τις αξίες του ελληνικού πνεύματος. Με εφόδιο την ελληνική γλώσσα και τις ελληνικές σπουδές μπορεί κανείς να στραφεί σε οποιονδήποτε επιστημονικό και επαγγελματικό τομέα με μεγαλύτερη επιτυχία διότι έχει καλλιεργηθεί και εξασκηθεί σε μία γλώσσα με την οποία μπορεί να διατυπώσει με κυριολεξία λεπταίσθητες αποχρώσεις συναισθημάτων και αφηρημένες έννοιες.

Στο πλαίσιο της φετινής Ολυμπιάδας πραγματοποιήθηκε και ο ετήσιος διαγωνισμός έκθεσης ιδεών για τον ελληνικό πολιτισμό ανάμεσα στους φοιτητές της Σχολής Ελληνικής Φιλολογίας του Κρατικού Πανεπιστημίου Μαριούπολης. Τον διαγωνισμό καθιέρωσε το 2010 ο τότε διευθυντής του Ιδρύματος «Αναστάσιος Γ. Λεβέντης» καθηγητής Βάσος Καραγιώργης. Φέτος επρώτευσε η φοιτήτρια της ειδικότητας «Γλώσσα και φιλολογία (νεοελληνικά)» **Πωλίνα Ουζούν** με θέμα «Ελληνική γλώσσα και πολιτισμός».

Γράφει:

«...Όταν οι μεγάλοι στρατηγοί κατακτούσαν διάφορες χώρες απαιτούσαν οι νικημένοι λαοί να μιλούν τη γλώσσα των κατακτητών. Με την εκμάθηση της γλώσσας ο κατακτημένος λαός γινόταν μέρος του πολιτισμού που του επιβλήθηκε. Ας θυμηθούμε τις εκστρατείες του Μεγάλου Αλεξάνδρου ή τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Ωστόσο δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι ο νέος πολιτισμός κατεβρόχθιζε τον παλιό, ούτε η νέα γλώσσα την παλιά γλώσσα των εντοπίων...

Ας ντυθούμε τον λευκό χιτώνα του επιστήμονα για να εξετάσουμε την ουσία της γλώσσας. Είναι πορώδης σαν σφουγγάρι και απορροφά όλα όσα μας έχουν συμβεί... Η ελληνική γλώσσα, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση της Ελλάδας και την κατάστασή της, εξακολουθεί να είναι φορέας ενός αρχαίου πολιτισμού και της ιστορίας του έθνους μας. Έχει απορροφήσει τον αιχμηρό λόγο των σοφιστών και τη σοφία των φιλοσόφων, τη λάμψη του λόφου των αρχαίων ποιητών. Αποτελεί θεμέλιο της Καινής Διαθήκης και μεγαλείο της βυζαντινής εποχής...

Οι Έλληνες διατήρησαν τη γλώσσα τους και μέσα από αυτή τον πολιτισμό τους. Όπως ο φοίνιξ, η νέα ελληνική γλώσσα έγινε πλουσιότερη αποθηκεύοντας στοιχεία από κάθε εποχή. Αλλά η ιστορία είναι αυστηρή δασκάλα. Διδάσκει το ίδιο μάθημα πάλι για να δει πόσο καλά το έχουμε μάθει...

Δεν προσέχουμε την παρουσία της αγγλικής γλώσσας και του τρόπου της, τη νέα νοοτροπία που μπήκε στη γλώσσα μας και ως εκ τούτου στον πολιτισμό μας.

Νικηθήκαμε, ναι, από τη λέξη που είναι ισχυρότερη από κάθε όπλο. Συνεχίζουμε να δημοσιεύουμε έργα των Ελλήνων συγγραφέων, προσπαθούμε να τα προωθήσουμε, εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι η Ελλάδα, ο πολιτισμός της και η γλώσσα της είναι κοιτίδα του παγκόσμιου πολιτισμού, αλλά στους δρόμους ακούγεται η αργκό με λέξεις προφανώς μη ελληνικής καταγωγής...

Παγκοσμιοποίηση, αναστενάζουμε. Άγγιξε όλες τις χώρες...

Είμαστε πρόθυμοι να καταργηθεί η ιστορική γραφή για να διευκολυνθεί η γλώσσα. Κάπου άκουσα ακόμη και τη συζήτηση για αλλαγή του αλφαβήτου. Συγχωρούμε τα ορθογραφικά λάθη, τα γραμματικά και οποιαδήποτε λάθη. Κι όλα αυτά υποτίθεται

για να “διατηρήσουμε τη γλώσσα και τον πολιτισμό μας”. Νομίζω ότι αυτό είναι ισοδύναμο με το να ντύνουμε τον Ηρακλή στα κουρέλια του Καραγκιόζη. Είναι ισότιμο με το να χρεωκοπήσουμε και να γίνουμε ζητιάνοι. Από τα παιδικά μου χρόνια είμαι περήφανη για την ελληνική καταγωγή μου, και φυσικά είναι πάρα πολύ αργά για να αλλάξει κάτι σε μένα...

Σήμερα πρέπει να νικήσουμε μόνον έναν εχθρό, τον εαυτό μας».

Το κείμενο εντυπωσιάζει όχι μόνο για τον άνετο χειρισμό της γλώσσας αλλά και για τους επίκαιρους προβληματισμούς του και για τις θαρραλέες απόψεις του για ένα θέμα που η συντάκτρια της έκθεσης θεωρεί δικό της και ότι την αφορά.

Εκτός από τις συνηθισμένες εκδηλώσεις, οι διοργανωτές συμπεριέλαβαν στο πρόγραμμα του διαγωνισμού πολιτιστικές και εκπαιδευτικές εκδηλώσεις. Στις 24 Απριλίου οι μετέχοντες στο διαγωνισμό, φοιτητές και καθηγητές, παρακολούθησαν εορταστική εκδήλωση επ’ ευκαιρία της 80ής επετείου του ελληνικού θεάτρου στη Μαριούπολη στο Πολιτιστικό Κέντρο του Ελληνικού Συλλόγου Μαριούπολης «Μαιώτιδα» με ομιλητή τον ιστορικό του θεάτρου Αρκάδιο Προτσένκο, απαγγελίες και τραγούδια στην τοπική ελληνική διάλεκτο τα «ρουμέικα». Στις 25 Απριλίου ομίλησε στους φοιτητές της Σχολής Ελληνικής Φιλολογίας ο διευθυντής του Ιδρύματος Αναστάσιος Γ. Λεβέντης με θέμα τη Βυζαντινή τέχνη.

Όλες αυτές τις ημέρες παρέμεινα στη Μαριούπολη φιλοξενούμενος στον ξενώνα καθηγητών, ο οποίος διαμορφώθηκε στο ισόγειο της Φοιτητικής Εστίας με δαπάνη του Ιδρύματος Λεβέντη. Πρόκειται για ξενώνα με απλότητα και λειτουργικότητα και επιτρέπει στο Πανεπιστήμιο να μετακαλεί καθηγητές και επιστήμονες, να εμπλουτίζει τα μαθήματα στους φοιτητές και να ενισχύει την έρευνα. Πλην του ορόφου της Εστίας, όπου διαμένουν κυρίως φοιτητές από τα ελληνικά χωριά της Μαριούπολης, το ίδρυμα με χορηγία της κας Μέμας Λεβέντη έχει εξοπλίσει αίθουσα με όργανα Γυμναστικής για να ασκούνται οι φοιτητές και προσφάτως διαμόρφωσε αναγνωστήριο με μικρή βιβλιοθήκη, όπου μεταφέρθηκαν βιβλία, λεξικά και εγκυκλοπαίδειες από τη Νεοελληνική Βιβλιοθήκη Κωνσταντίνος Λεβέντης. Το αναγνωστήριο δίνει την ευκαιρία στους φοιτητές να εργάζονται πέραν του ωραρίου λειτουργίας των βιβλιοθηκών του Πανεπιστημίου. Η «Νεοελληνική Βιβλιοθήκη Κωνσταντίνος Λεβέντης» του Πανεπιστημίου είναι σήμερα η καλλιτέρα νεοελληνική βιβλιοθήκη στην Ουκρανία, όπου εργάζονται όχι μόνον φοιτητές και καθηγητές του Πανεπιστημίου αλλά και επιστήμονες από άλλες πόλεις της Ουκρανίας, τη Μόσχα ακόμη και την Αγία Πετρούπολη. Η Σχολή Νεοελληνικής Φιλολογίας με το νέο εκτυπωτικό μηχάνημα που εχάρισε το ίδρυμα στο Πανεπιστήμιο θα μπορέσει να εκδίδει με οικονομικό τρόπο μεταπτυχιακές, διδακτορικές και άλλες μελέτες στην ουκρανική, στη ρωσική και στην ελληνική γλώσσα και να προσελκύσει νέους να ασχοληθούν με τον Ελληνισμό της Αζοφικής. Το ίδρυμα ενίσχυε παλαιότερα με υποτροφίες τους μεταπτυχιακούς φοιτητές του

Πανεπιστημίου, οι οποίοι έρχονταν για μεταπτυχιακές σπουδές στην Κύπρο. Τώρα ενισχύει την επεξεργασία διδακτορικών διατριβών και άλλων εργασιών σε δημοσιεύσιμες μελέτες για τον Ελληνισμό της Αζοφικής, και βοηθά να δημοσιευθούν από επιστημονικά ιδρύματα στην Ελλάδα ή την Κύπρο. Με τον τρόπο αυτό η επιστημονική έρευνα στη Μαριούπολη γίνεται μέρος της ελληνικής βιβλιογραφίας.

Η Μαριούπολη είναι ένα φυτώριο Ελληνισμού στον μυχό της Αζοφικής. Όπως είπε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στη Μαριούπολη «είναι μία πατρίδα που δεν χάθηκε».

«...Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε...»

«...Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι ο νέος πολιτισμός κατεβρόχθιζε τον παλιό, ούτε η νέα γλώσσα την παλιά γλώσσα των εντοπίων...

Ας ντυθούμε τον λευκό χιτώνα του επιστήμονα για να εξετάσουμε την ουσία της γλώσσας. Είναι πορώδης σαν σφουγγάρι και απορροφά όλα όσα μας έχουν συμβεί...

Η ελληνική γλώσσα, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση της Ελλάδας και την κατάστασή της, εξακολουθεί να είναι φορέας ενός αρχαίου πολιτισμού και της ιστορίας του έθνους μας....»

Πηγές: philenews.com - ethnologic.blogspot.gr